

ΠΡΑΞΗ 1^Η

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ιούλιος του 1961. Η τραπεζαρία του Café du Grand Bouef (Μπιστρό το Μεγάλο Βόδι), στο Παρίσι. Είναι ένας λιτός χώρος διακοσμημένος με εξαιρετικό γούστο. Βλέπουμε τις εξής εισόδους: 2 παλινδρομικές πόρτες – που ανοίγουν «μέσα-έξω» οδηγούν στην κουζίνα (η μία οδηγεί «μέσα» και η άλλη «έξω») και την κύρια είσοδο. Υπάρχει επίσης άλλη μία έξοδος που οδηγεί κάπου αλλού στο εσωτερικό. Κάπου στο κέντρο της αίθουσας υπάρχει ένα στρογγυλό τραπέζι με δυο καρέκλες. Ίσως να υπάρχουν άλλα δυο τραπέζια στην αίθουσα, με δυο καρέκλες το καθένα.

Με την έναρξη, ο Αντουάν, ένας ευαίσθητος νεαρός, στέκεται σε κατάσταση επιφυλακής κρατώντας ένα σημειωματάριο κι ένα στυλό. Κατά τη διάρκεια του Πρόλογου, ο Κλωντ, ο αρχισερβιτόρος-μετρ, η Μιμή, η σερβιτόρα και ο Γκαστόν, ο σεφ, ετοιμάζουν την αίθουσα και το κεντρικό τραπέζι για τον ερχομό του Βίκτωρ.

ΑΝΤΟΥΑΝ. Κ-κ-και γιατί δεν του δ-δίνουμε μενού;

ΚΛΩΝΤ. Γιατί έχουμε τα πάντα.

ΑΝΤΟΥΑΝ. Τα πάντα;

ΓΚΑΣΤΟΝ. Μαριναρισμένα γλυκάδια, χτένια μπρεσέ με πικάντικη σάλτσα ροδιού ... (Ο Αντουάν γράφει υπάκουα όσα ακούει.)

ΜΙΜΗ. Πεταλίδες του γλυκού νερού, βούκινα και βίγκες, ψημένα απαλά με βούτυρο, καρυκευμένα με ανατολίτικα μπαχαρικά ...

ΚΛΩΝΤ. Πλατύπου φρικασέ, γεμιστό με γογγύλια, σερβιρισμένο πάνω σ' ένα στρώμα σοταρισμένες ακρίδες Αργεντινής ... *(Η Μιμή βγάζει ένα επιφώνημα ανδίας:)*

ΜΙΜΗ. Γιαχ.

ΑΝΤΟΥΑΝ. Παραγγέλνει π-π-πλατύπου;

ΚΛΩΝΤ. *(Στη Μιμή.)* Μπορεί.

ΓΚΑΣΤΟΝ. Εμείς πρέπει να 'μαστε έτοιμοι.

ΚΛΩΝΤ. Καθήκον μας είναι να του προσφέρουμε ό,τι επιθυμήσει. *(Ο Αντουάν σημειώνει.)*

ΑΝΤΟΥΑΝ. Κ- κ-και, κάθε πότε έ-ερχεται;

ΓΚΑΣΤΟΝ. Όποτε πεινάσει.

ΚΛΩΝΤ. Οποιαδήποτε ώρα της μέρας ή της νύχτας.

ΜΙΜΗ. Μερικές φορές, μόλις έχει επιστρέψει από κάποιο υπέροχο ταξίδι.

ΚΛΩΝΤ. Και τότε, μας διηγείται μια ιστορία ... *(Ο Κλωντ ανοίγει ένα κόκκινο τραπεζομάντηλο – το οποίο ανεμίζει και προσγειώνεται πάνω στο κεντρικό τραπέζι.)*

ΜΙΜΗ. Για το πού είχε πάει.

ΓΚΑΣΤΟΝ. Ποιους συνάντησε.

ΜΙΜΗ. Τα όμορφα πράγματα που είδε κι έκανε.

ΓΚΑΣΤΟΝ. Η ιστορία από μόνη της είναι μια σκέπη από-
λαυση.

ΑΝΤΟΥΑΝ. Κ-κ-και έρχεται μόνος;

ΜΙΜΗ. Όχι, με μια γυναίκα.

ΑΝΤΟΥΑΝ. *(Σημειώνει.)* «Με μια γυναίκα ...»

ΚΛΩΝΤ. Πάντα η ίδια.

ΑΝΤΟΥΑΝ. *(Σημειώνει.)* «Πάντα (η ίδια) ... » Κ-κ-κανένας
άλλος;

ΜΙΜΗ. Κανένας.

ΑΝΤΟΥΑΝ. Κ-κ-κανένας;

ΓΚΑΣΤΟΝ. Είναι όλα για εκείνον.

ΑΝΤΟΥΑΝ. Εννοείς ...; *(Κουνάνε όλοι το κεφάλι καταφα-
τικά αργά.)* Αααα ... *(Ο Αντουάν σημειώνει κάτι βιαστικά κα-
θώς μιλάει.)* Κ-κ-και πώς τον α-αποκαλούμε;

ΓΚΑΣΤΟΝ. «Μεσιέ.»

ΑΝΤΟΥΑΝ. Μ-μεσιέ;

ΜΙΜΗ. Μεσιέ.

ΑΝΤΟΥΑΝ. Σκέτο ... «Μ-μεσιέ.»

ΚΛΩΝΤ. Μεσιέ. *(Με το τέλος του Πρόλογου, το κεντρικό
τραπέζι έχει στρωθεί για δύο και η αίθουσα είναι έτοιμη για
το Μεσιέ. Σκοτάδι.)*

ΣΚΗΝΗ 1^η

Αργότερα. Μπαίνει ο Βίκτωρ, ένας εντυπωσιακός άντρας γύρω στα 50. Είναι ατημέλητος, με χαλαρωμένη τη γραβάτα, το σακάκι του είναι αναστατωμένο. Φαίνεται ζαλισμένος, ή πολύ κουρασμένος. Κρατάει στο χέρι μια διπλωμένη εφημερίδα. Ο Κλωντ αναλαμβάνει δράση.

ΒΙΚΤΩΡ. «Ήταν αργά και είχαν φύγει όλοι από το καφε-νείο εξόν από ένα γέρο καθισμένο στον ίσκιο που 'ριχνε η φυλλωσιά του δέντρου μπροστά στο ηλεκτρικό φως ...»

ΚΛΩΝΤ. Καλοπέρα σας, Μεσιέ.

ΒΙΚΤΩΡ. Κλωντ.

ΚΛΩΝΤ. Φαίνεσθε πολύ καλά απόψε.

ΒΙΚΤΩΡ. *(Παύση.)* Ναι;

ΚΛΩΝΤ. Ορεξάτος.

ΒΙΚΤΩΡ. Ναι.

ΚΛΩΝΤ. Έξοχα. Τραπέζι για δύο;

ΒΙΚΤΩΡ. Για έναν.

ΚΛΩΝΤ. *(Παύση.)* Για έναν;

ΒΙΚΤΩΡ. Για έναν. *(Ο Βίκτωρ προχωράει προς την αίθουσα, ενώ ο Κλωντ κρυφοκοιτάζει προς την πόρτα, αλλά δεν είναι κανείς.)*

ΚΛΩΝΤ. Η Μαντεμουαζέλ...; *(Ο Βίκτωρ σταματάει και τον κοιτάζει κατάμουτρα.)*

ΒΙΚΤΩΡ. Για έναν.

ΚΛΩΝΤ. Περάστε, Μεσιέ. *(Τον οδηγεί στο κεντρικό τραπέζι.)*

ΒΙΚΤΩΡ. Δεν έχει κόσμο απόψε. *(Ο Κλωντ του τραβάει την καρέκλα για να καθίσει.)*

ΚΛΩΝΤ. Τα συνηθισμένα.

ΒΙΚΤΩΡ. Πράγματι, τα συνηθισμένα. *(Κάθεται.)*

ΚΛΩΝΤ. Την καρέκλα... να την αφήσω;

ΒΙΚΤΩΡ. Όχι.

ΚΛΩΝΤ. Μήπως και ...

ΒΙΚΤΩΡ. Όχι, είπα.

ΚΛΩΝΤ. Περάσει κάποιος ... παλιός φίλος ... φίλη ...

ΒΙΚΤΩΡ. Δε θα περάσει.

ΚΛΩΝΤ. *(Παύση.)* Πολύ καλά. *(Σηκώνει την άδεια καρέκλα και την κρατάει. Παύση.)* Μας λείψατε. *(Ο Βίκτωρ χαμογελάει θλιμμένα.)* Σε όλους μας. Ο Γκαστόν ρωτούσε συνέχεια, «Πόσο θα μείνει ο Μεσιέ στην Ιταλία;»

ΒΙΚΤΩΡ. Πολύ ευγενικό εκ μέρους του.

ΚΛΩΝΤ. Δε μαγείρεψε τίποτα όσο λείπατε.

ΒΙΚΤΩΡ. Αυτό έλειπε.

ΚΛΩΝΤ. Και η Μιμή ήταν απαρνηγόρητη. Της είπα, «Θα επιστρέψει απ' το Μιλάνο, όταν θα επιστρέψει απ' το Μιλάνο.»

ΒΙΚΤΩΡ. Απ' τη Μαδρίτη.

ΚΛΩΝΤ. *(Παύση.)* Απ' τη Μαδρίτη; *(Η Μιμή κάνει εμφάνιση από την κουζίνα, απαγγέλλει παπαγαλία.)*

ΜΙΜΗ. Buona sera, Signore! Com' è andato il Suo viaggio nella bellissima città di Milano?

ΚΛΩΝΤ. Στη Μαδρίτη ήταν.

ΜΙΜΗ. Μου είπες πως —

ΚΛΩΝΤ. Ξέρω τι σου είπα, στη Μαδρίτη.

ΜΙΜΗ. *(Παύση.)* Δεν ξέρω να το πω στα ισπανικά.

ΚΛΩΝΤ. Γιατί νομίζεις πως το είπες στα ιταλικά;

ΒΙΚΤΩΡ. Buenas noches, Μιμή.

ΜΙΜΗ. Bonus ... nachos, Μεσιέ. *(Ελαφρά υπόκλιση.)*

ΚΛΩΝΤ. Να σας φέρω ένα κοκτέιλ, Μεσιέ; - το αφέντι σας;

ΜΙΜΗ. Αυτό θα ρωτούσα τώρα.

ΒΙΚΤΩΡ. Όχι, ευχαριστώ.

ΚΛΩΝΤ. Είστε σίγουρος; Το αφέντι σας είναι έτοιμο και σας περιμένει ...

ΒΙΚΤΩΡ. Το αφέντι μου 'λειπε μια τόσο κακή βραδιά.

ΚΛΩΝΤ. Πολύ καλά.

ΜΙΜΗ. Και η Μαντεμουαζέλ; *(Ο Κλωντ κουνάει έντονα το κεφάλι του και δείχνει την άδεια καρέκλα που κρατάει.)*

ΒΙΚΤΩΡ. Δε θα έρθει απόψε.

ΜΙΜΗ. *(Με κατανόηση.)* Άααα ... Την έπιασαν πάλι οι ημι-κρανίες της;

ΚΛΩΝΤ. Πήγαινε φέρε τον κατάλογο με τα κρασιά.

ΜΙΜΗ. Αυτό θα 'κανα τώρα. *(Στο Βίκτωρ.)* Τότε, θα σας φέρω τον κατάλογο με τα κρασιά. *(Βγάζει τη γλώσσα της στον Κλωντ.)* Μας λείψατε.

ΚΛΩΝΤ. Του το μετέφερα.

ΜΙΜΗ. Ε, του το μεταφέρω κι εγώ. *(Φεύγει για την κουζίνα. Ο Κλωντ την κοιτάζει καθώς απομακρύνεται.)*

ΚΛΩΝΤ. Έχουμε την επέτειό μας.

ΒΙΚΤΩΡ. Κι εσύ το ξέχασες;

ΚΛΩΝΤ. Όχι. Απλά δεν το θυμήθηκα γενναιόδωρα. ΑΛΛΑ — διακόπτουμε την ιστορία σας, Μεσιέ.

ΒΙΚΤΩΡ. Την ιστορία μου;

ΚΛΩΝΤ. Για τη Μαδρίτη. Το μουσείο del Prado ... οι Goya ... οι El Greco ... Η επιβλητική, μεγαλοπρεπής Puerta del Sol. *(Ο Βίκτωρ παραμένει σιωπηλός. Ο Κλωντ συνεχίζει προσπαθώντας να βοηθήσει.)* Η ομορφιά και η καλαισθησία της Paseo de le Castellano...

ΒΙΚΤΩΡ. Έχεις πάει;

ΚΛΩΝΤ. Όχι. Αλλά διαβάζω λογοτεχνία.

ΒΙΚΤΩΡ. Πήγαμε στις ταυρομαχίες.

ΚΛΩΝΤ. *(Παύση.)* Στις ταυρομαχίες;

ΒΙΚΤΩΡ. Η σφαγή κι ο ιδρώτας στην Plaza del Toros.

ΚΛΩΝΤ. Μάλιστα. Χμ. Είμαι σίγουρος πως είναι ωραία ιστορία.

ΒΙΚΤΩΡ. Ναι, η ιστορία μιας ζωής. Μόνο που δεν είμαι σίγουρος αν είμαι έτοιμος να την πω.

ΚΛΩΝΤ. Δε βιαζόμαστε, Μεσιέ — έχουμε όλη τη νύχτα για σφαγή και ιδρώτα. Πάω να ενημερώσω το Γκαστόν πως ήρθατε και θα επιστρέψω μόλις έχετε αποφασίσει. *(Βάζει την καρέκλα στη θέση της και κάνει να φύγει.)*

ΒΙΚΤΩΡ. Κλωντ ...

ΚΛΩΝΤ. Ουί, Μεσιέ.

ΒΙΚΤΩΡ. Την καρέκλα ...;

ΚΛΩΝΤ. *(Λυπημένα.)* Αφού επιμένετε. *(Επιστρέφει και παίρνει την καρέκλα με μια θεατρινίστικη κίνηση. Ο Βίκτωρ ανοίγει την εφημερίδα του στην πρώτη σελίδα. Καθώς ο Κλωντ φεύγει με την καρέκλα προς την κουζίνα, η Μιμί μπαίνει από την άλλη πόρτα μ' ένα θολό πρασινοκαφέ υγρό σε ποτήρι του λικέρ.)*

ΜΙΜΗ. Σας έφερα το αφέντι σας. Μου φαίνεται πως το χρειάζεστε. *(Ο Βίκτωρ σπκώνει την εφημερίδα του για να της κάνει χώρο να το ακουμπήσει.)* Καμιά καλή είδηση;

ΒΙΚΤΩΡ. Δε διαβάζεις εφημερίδες;

ΜΙΜΗ. Έχω να διαβάσω από την άνοιξη που ήρθαν οι Kennedys. Γράφουν όλο για απαίσια πράγματα: πολέμους, λιμούς ... φρικές αρρώστιες ... Έχουν ολόκληρη στίλη αφιερωμένη στους πεθαμένους!

ΒΙΚΤΩΡ. Πρέπει να πουλήσουν κι αυτοί.